

MELLSJÖN RUNT

Vårens andra vandring den 4 april lockade 17 personer. Lise-Lotte och Göran Johansson hade anslutet sig. När vi gick utmed grusvägen såg vi några tranor i vassen, som tycktes blir störda av oss för de trumpetade och flög och gömde sig i tätare snår. Onsdag kväll hade man räknat till 27300 tranor vid Hornborgasjön, vilket slog det tidigare rekordet från 2012. Den siffran kan justeras uppåt eftersom vi räknade in några under färden ut till Mellsjön också.

Efter en stunds vandring var vi framme vid gården Botorp där Lise-Lotte hade bott tillsammans med föräldrar och syskon. Hon berättade om cykel- och busstransporten till skolan i Buskhyttan, om hur arrendegården sköttes med 8 kor och 2 hästar, grisar och höns. Gården fick inte el installerad förrän 1960-talet så det var handmjölkning som gällde. De brukade ställa ut en stormlykta i hönshuset. När hennes far en gång frågade om lyktan fortfarande lyste, såg de att det rök från hönshuset. Det blev fart på dem alla, men de lyckades släcka elden innan hönshuset brann upp. De fiskade i sjön och i ån intill som går mellan Skarasjön och Mellsjön. Fisken mest ål och gädda sumpades först och såldes en gång i veckan i Nyköping. Det var så gott om fisk att inkomsten av fiskförsäljningen täckte årsarrendet för gården. Lite längre bort från gården var en damm, där Lise-Lottes mamma skötte familjens hela tvätt. När det blev ägarbyte på marken, fick deras djur inte beta och uppehålla sig på markerna längre så de blev tvungna att lägga ner jordbruket. Men huset och gårdstunet hör fortfarande till familjen, då en kusin köpte det.

Vi vandrade vidare förbi en annan liten stuga Hökhult Det är idag också fritidshus av gårdsutrustningen att döma med flera barn. Det lilla timrade bostadshuset har fått en mycket pietetsfull tillbyggnad.

Nästa anhalt var vid Åkvik, där vi fick äta vårt medhavda. Det fanns inte mycket mer än lite grundstenar kvar av det båtsmanstorp som en gång stått där och som varit bebott och brukat mellan 1668 och 1888.

På vägen tillbaka till bilarna gick vi fram till Sörmlandsledens vindskydd. Botanisterna kunde räkna in hästhov, blåsippor och en enstaka vitsippa i en solig södervänd glänta. De som gick först i raden hörde också rördrom spela i vassen. Vi övriga fick nöja oss med att höra talas om det.

Liselott berättar

"Höghus"

Fikarast vid Åkvik

